

Arrest

**nr. 93 753 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 juli 2012 waarbij een einde wordt gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 augustus 2012 met refertenummer 20532.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. ANDRIES, die *loco* advocaat T. SMET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is geboren te Sijarinska Banja (Joegoslavië) en heeft de Servische nationaliteit.

Op 17 januari 1997 vraagt verzoeker onder valse identiteit de hoedanigheid van vluchteling aan.

Op 29 januari 1997 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 3 februari 1997 dient verzoeker onder valse identiteit een dringend beroep in tegen voormelde beslissing van 29 januari 1997 bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 28 juli 1997 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf ten aanzien van verzoeker.

Op 10 september 1997 huwt verzoeker in Joegoslavië met D.S.I. die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 21 april 1998 vraagt verzoeker op de Belgische ambassade te Belgrado een visum aan in het kader van gezinshereniging op basis van het toenmalig geldende artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 21 september 1999 wordt S.K. geboren. Een kind uit het huwelijk tussen D.S.I. en S.B. De echtgenote van verzoeker blijkt eveneens gehuwd te zijn met S.B. in Indië op 23 januari 1995.

Op 31 januari 2000 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, in hoofde van verzoeker, de beslissing tot weigering van afgifte van het visum. Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"Het huwelijk dat op 10/09/1997 in Joegoslavië werd afgesloten tussen O.F. (...) en D.S.I. (...) kan in België niet worden erkend wegens strijdigheid met de openbare orde in de mate dat er een situatie van bigamie is geweest in hoofde van D.S.I. (...). De door onze dienst opgevraagde echtscheidingsakte tussen S.B. (...) en D.S.I. (...) werd immers niet voorgelegd.

De aanvrager kan dus geen aanspraak maken op de richtlijnen betreffende gezinshereniging zoals voorzien in art. 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Zonder voorgaande beslissing af te wachten, komt verzoeker het Rijk binnen op 11 januari 2000.

Op 7 juli 2000 dient verzoeker een aanvraag tot machtiging tot verblijf in op grond van het toenmalig geldende artikel 9, 3e lid van de vreemdelingenwet.

Op 15 december 2000 vraagt verzoeker opnieuw de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, nu onder een andere identiteit.

Op 19 december 2000 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 22 december 2000 dient verzoeker tegen voormelde beslissing een schorsend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 28 augustus 2001 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in op grond van zijn niet gelegaliseerde Joegoslavische huwelijksakte.

Op 25 september 2001 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging gezien de huwelijksakte onvoldoende gelegaliseerd is.

Op 23 januari 2002 wordt verzoekers echtgenote, D.S.I. uit de bevolkingsregisters geschrapt.

Verzoeker vraagt op 8 maart 2002 de vestiging aan in functie van zijn Belgische echtgenote. Ter gelegenheid van deze aanvraag legt verzoeker een gelegaliseerde huwelijksakte van 12 oktober 2001 voor.

Op 7 augustus 2002 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 19 augustus 2002 dient verzoeker een verzoek tot herziening in. Op 19 december 2002 wordt aan verzoeker een bijlage 35 afgegeven.

Op 20 oktober 2002 wordt verzoeker onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Verviers.

Naar aanleiding van het dringend beroep ingediend tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 december 2000, neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 december 2002 de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State op 17 januari 2003.

Op 10 juni 2003 ontvangt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde. Op 12 juni 2003 wordt het bevel ingetrokken en volgt de invrijheidsstelling van verzoeker.

Op 19 mei 2004 verwerpt de Raad van State het beroep van verzoeker tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2002.

Op 12 juli 2004 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken het parket van de procureur des Konings op de hoogte van een "*mogelijk schijnhuwelijk*" wat verzoekers huwelijk met D.S.I. betreft.

Op 29 september 2004 wordt verzoeker te Leuven opgesloten in de gevangenis en op 20 oktober 2005 wordt hij veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen wegens feiten van prostitutie en mensenhandel tot een gevangenisstraf van drie jaar, het betalen van een geldboete, ontzetting van de rechten van artikel 31 van de Strafwet voor vijf jaar en een verbod voor het uitbaten van een drankgelegenheden voor een termijn van drie jaar.

Op 18 maart 2005 stelt het parket van de procureur des Konings de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte dat de problematiek met betrekking tot het huwelijk van verzoekers echtgenote, D.S.I., geen schijnhuwelijk, doch bigamie betreft.

Op 2 maart 2007 brengt het parket van de procureur des Konings de minister op de hoogte van haar onderzoek. Er werd beslist het dossier na onderzoek zonder gevolg te rangschikken wegens onvoldoende bezwaren.

Op 22 augustus 2007 brengt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker op de hoogte van artikel 230, § 1 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Vervolgens dient verzoeker op 18 september 2007 een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 22 oktober 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 11 december 2007, bij arrest nr. 4694 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 augustus 2002 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 september 2008 meldt verzoeker zijn voorgenomen huwelijk met mevrouw S.T.C.L. van Belgische nationaliteit.

Op 12 november 2009 actualiseert verzoeker zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend met toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 11 juni 2010 dient verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, omwille van zijn duurzame relatie met mevrouw K.B., van Nederlandse nationaliteit en van Joegoslavische origine. Dezelfde dag leggen verzoeker en mevrouw K.B. een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 8 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 15 november 2010. Bij arrest nr. 58 723 van 28 maart 2011 verwerpt de Raad verzoekers beroep tegen de beslissing van 8 november 2010.

Op 3 mei 2011 wordt verzoeker door het Hof van Beroep te Luik veroordeeld tot een gevangenisstraf van 42 maanden, een geldboete van 1000 euro, de ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij art. 31 van het Strafwetboek voor 5 jaar en een bijzondere verbeurdverklaring voor feiten van deelname aan een criminele organisatie die aanzet tot prostitutie.

Op 23 mei 2011 wordt verzoekers aanvraag dd. 22 oktober 2007 om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Op 8 maart 2012 wordt het voorgenomen huwelijk van verzoeker met mevrouw K.B. geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen, dit wegens vermoedens van schijnhuwelijk.

Op 10 april 2012 wordt de verzoeker alsnog in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 7 juni 2012 wordt de wettelijke samenwoning van verzoeker en mevrouw K.B. geschrapt uit het rijksregister.

Op 4 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij een einde wordt gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Het betreft de thans bestreden beslissing, die aan verzoeker ter kennis wordt gebracht op 16 juli 2012 en die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: O.

Voorna(a)m(en): F.

Nationaliteit: Serviër

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Banja

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater stelt dat gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van het recht op verblijf er een einde kan gesteld worden aan dit verblijfsrecht van familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie wanneer "het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2 eerste lid, 1 ° tot 3 °, wordt beëindigd"

Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat de verklaring wettelijke samenwoning die tussen de betrokkene en zijn vriendin op 11.06.2010 werd afgesloten door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen geschrapt werd uit het rijksregister op 07.06.2012 aangezien het onvoldoende bewezen wordt geacht dat de betrokkene ongehuwd is.

Het voorgenomen huwelijk van de betrokkene en zijn vriendin werd op 08.03.2012 geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Antwerpen, ingevolge een negatief advies van het parket dat meldt dat er elementen in het dossier aanwezig zijn "die op het voornemen van een schijnhuwelijk wijzen".

In het kader van het onderzoek naar de culturele, sociale en economische integratie van de betrokkene in het Rijk, zoals vereist door artikel 42quater, blijkt uit zijn strafregister het volgende:

-De betrokkene werd op 20.10.2005 door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, een geldboete van € 1000 (x5 = € 5000), ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij art. 31 Strafwetboek voor vijf jaar en het verbod om een bepaald beroep/activiteit uit te oefenen voor drie jaar voor het plegen van de volgende feiten:

- Aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie; misdrijf dat een daad van deelneming uitmaakt aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging ongeacht of de schuldige de hoedanigheid heeft van leidend persoon of niet.

- De toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: bijdragen om het binnenkomen of het verblijf in het Rijk van een vreemdeling toe te laten door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert (onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid).
 - De betrokkene werd op 03.05.2011 door het Hof van beroep te Luik veroordeeld tot een gevangenisstraf van 42 maanden, een geldboete van € 1000, de ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij art. 31 van het Strafwetboek voor 5 jaar (1.3.4.5) en een bijzondere verbeurdverklaring voor het plegen van de volgende feiten:
 - Criminele organisatie: deelnemen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, terwijl hij weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze criminele organisatie.
 - Criminele organisatie: wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie, ook al heeft men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen.
 - Vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is: schuldige = aanstoker, hoofd van de bende of daarin enig bevel voerende.
 - Aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie; misdrijf da ten daad van deelneming uitmaakt aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging ongeacht of de schuldige de hoedanigheid heeft van leidend persoon of niet.
 - De toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: bijdragen om het binnenkomen of het verblijf in het Rijk van een vreemdeling toe te laten: daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging.
 - Aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie van een meerderjarige, zelfs met haar toestemming, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon.
 - Exploitatie van ontucht of prostitutie, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon.
 - De toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk.
- Gelet op het strafrechtelijk verleden van de betrokkene en op het feit dat hij op heden reeds voor de tweede maal een gevangenisstraf uitzit, kan bezwaarlijk gesteld worden dat de betrokkene economisch, sociaal en cultureel geïntegreerd is in het Rijk.
- Het verblijfsrecht van de betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken.
- Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 42^{quater}, §1, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

"Artikel 42^{quater} van de Vreemdelingenwet stelt:

"§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid,

3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er einde wordt gemaakt aan het recht op verblijf van verzoeker omdat zijn geregistreerd partnerschap werd beëindigd. Het geregistreerd partnerschap werd geschrapt door de stad Antwerpen, maar de relatie met mevrouw K.B. bestaat nog steeds.

Bij de beoordeling van het recht op verblijf na het beëindigen van het geregistreerd partnerschap wordt geen rekening gehouden met het voortzetten van de relatie tussen verzoeker en zijn vriendin.

Er werd geen zorgvuldig onderzoek gedaan naar de omstandigheden zoals vermeld in artikel 42quater § 1 tweede lid, te weten de duur van verblijf van verzoeker (sinds 1997), zijn gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

De bestreden beslissing verwijst enkel naar het strafregister van verzoeker waaruit blijkt dat deze werd veroordeeld op 20.10.2005 door het Hof van Beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van drie jaar en op 03.05.2011 door het Hof van Beroep te Luik tot een gevangenisstraf van 42 maanden. Nergens wordt er echter melding gemaakt van de concrete omstandigheden die tot de veroordeling hebben geleid, noch van de weerhouden incrimatieperiodes. De laatste feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld dateren immers van 2002.

Het loutere verwijzen naar deze veroordelingen toont aan dat er geen zorgvuldig onderzoek werd gedaan bij het nemen van de beslissing. Uit de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden of er een afweging werd gemaakt tussen de verschillende elementen in het dossier van verzoeker.

Verzoeker verblijft al sinds 1997 in het Rijk en heeft sindsdien al zijn belangen hier opgebouwd.

Verzoeker is de vader van K.S., geboren op 21.09.1999. In 1997 had verzoeker een relatie met I.D. met wie hij een kind heeft gekregen. D. was op dat ogenblik echter nog gehuwd met B.S., waardoor deze als vader van K. werd geregistreerd. I.D. neemt de opvoeding voor K. al jarenlang niet op waar. Dit kan onder meer worden gestaafd door het de niet-inschrijving van K. bij de moeder (stuk 4), de verklaring van de moeder (stuk 5) en de getuigenissen van mensen uit de dichte kring van K. en verzoeker (stuk 6 en 7).

Verzoeker heeft steeds de zorgen voor zijn zoon op zich genomen, maar deze werd door de Jeugdrechter toevertrouwd aan de broer van verzoeker, F.O. aangezien deze wel verblijfsrecht had in België (stuk 8: vonnis jeugdrechter en stuk 9: beslissing jeugdrechter).

Ook nu neemt verzoeker nog steeds de opvoeding van K. op zich.

Verder heeft verzoeker nog steeds een relatie met zijn vriendin en wonen zij ook effectief samen.

Daarenboven is verzoeker onmiddellijk na het verkrijgen van zijn recht op verblijf in België gestart met het zoeken naar werk, en vanaf 04.06.2012 is hij in dienst getreden bij A. BVBA, (...), en dit als hulpkok (stuk 10: arbeidscontract en stuk 11 : loonfiche).

Ondanks de strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker, heeft hij zich toch weten te integreren in het Rijk. Verzoeker heeft een duurzame relatie met een burger van de Unie, hij is vader van een Belgisch kind, zijn broers wonen in België, hij spreekt perfect Nederlands (stuk 12: getuigschrift Nederlands tweede taal), en heeft vast werk.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er onderzoek werd gedaan naar deze elementen die duidelijk wijzen op een integratie van verzoeker in de maatschappij, en dat er dus geen afweging van belangen heeft plaatsgevonden.

Het vereiste onderzoek heeft dus niet op zorgvuldige wijze plaatsgevonden waardoor de bestreden beslissing art. 42quater § 1 tweede lid schendt.

Het middel is ernstig.”

2.2. De verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Verzoeker verwijst naar zijn relatie met mevrouw K. en betoogt dat een loutere verwijzing naar de opgelopen veroordeling geen afdoende motivering vormt omtrent het sociaal onderzoek in het licht van art. 42quater, §1, in fine van de wet van 15 december 1980. Verzoeker betoogt vader te zijn van K. S., hoewel de heer S.B. officieel werd geregistreerd als vader. Hij neemt echter de opvoeding van K. op zich. Tot slot stelt hij op 4 juni 2012 in dienst te zijn getreden bij A. BVBA als hulpkok.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat art. 42quater, §1 in fine van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt :

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins-

en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Verzoeker werd op 24 februari 2012 in kennis gesteld van een schrijven d.d. 10 februari 2012 van verwerende partij. In dit schrijven werd verzoeker gevraagd ten laatste op 22 mei 2012 de nodige documenten voor te leggen die zijn economische, sociale en culturele integratie in België zouden kunnen staven. Verzoeker werd ook verzocht documenten voor te leggen of hij nog bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen enkel stuk heeft bijgebracht.

De thans bestreden beslissing motiveerde echter alsnog, bezwaarlijk kan gesteld worden dat verzoeker economisch, sociaal en cultureel geïntegreerd is in het Rijk, aangezien hij voor de tweede maal een gevangenisstraf uitzit, verwijzend naar de opgelopen veroordelingen voor ernstige feiten. Verzoekende partij maakt dienaangaande niet aannemelijk dat de gemachtigde uitgegaan is van verkeerde informatie of dat zij kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen.

De thans bestreden beslissing heeft eveneens rekening gehouden met de voorgehouden relatie van verzoeker met mevrouw K. door te verwijzen enerzijds naar de schrapping van de wettelijke samenwoning op 7 juni 2012 en anderzijds naar de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand met betrekking tot het voorgenomen huwelijk van verzoeker met mevrouw K., wegens ernstige vermoedens van schijnhuwelijk."

2.3. De Raad merkt dienaangaande op dat de zorgvuldigheidsplicht aan de administratieve overheid de verplichting oplegt om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie onder meer : RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt ook in dat deze overheid bij het nemen van zijn beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het onderzoek met betrekking tot de zorgvuldigheidsplicht dient *in casu* te worden verricht in het kader van de wettelijke bepaling die de grondslag vormt van de thans bestreden beslissing.

Artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet vormt onmiskenbaar de wettelijke grondslag van de thans bestreden beslissing en bepaalt als volgt:

"§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van

een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.
§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing :

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoonbaar tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405, van het Strafwetboek;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

Waar verzoeker een schending aanvoert van artikel 42quater, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, blijkt uit de uiteenzetting van het tweede middel – en meer bepaald de passage "Er werd geen zorgvuldig onderzoek gedaan naar de omstandigheden zoals vermeld in artikel 42quater § 1 tweede lid, te weten de duur van verblijf van verzoeker (sinds 1997), zijn gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong." - dat verzoeker doelt op een schending van artikel 42quater, §1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Artikel 42quater, §1, derde lid van de vreemdelingenwet legt aan het bestuur de verplichting op om bij het nemen van de beslissing waarbij krachtens deze bepaling een einde wordt gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden, rekening te houden met "de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

Verzoeker voert aan dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of er een belangenafweging werd gemaakt tussen de verschillende elementen in zijn dossier. Hij preciseert dat hij de vader is van een Belgisch kind, K.S., geboren uit zijn relatie met een Belgische vrouw, I.D.S. dat weliswaar de naam draagt van de toenmalige echtgenoot van deze vrouw, maar die door de jeugdrechter werd toevertrouwd aan zijn broer, F.O. en wiens opvoeding hij op zich neemt. Hij stelt tevens dat het geregistreerd partnerschap met zijn vriendin K.B. wel uit de registers werd geschrapt, maar dat de relatie nog steeds bestaat. Verzoeker meent dat geen zorgvuldig onderzoek werd gedaan naar de omstandigheden vermeld in artikel 42quater, §1 van de vreemdelingenwet, zijnde de duur van het verblijf, zijn gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van herkomst.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing een zekere belangenafweging bevat. Met name wordt het volgende vermeldt: "In het kader van het onderzoek naar de culturele, sociale en economische integratie in het Rijk, zoals vereist door artikel 42quater, blijkt uit zijn strafregister het volgende:

-de betrokken werd op 20.10.2005 door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, een geldboete van € 1000 (x5 = € 5000), ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij art. 31 Strafwetboek voor vijf jaar en het verbod om een bepaald beroep/activiteit uit te oefenen voor drie jaar voor het plegen van de volgende feiten: (...)

-De betrokkene werd op 03.05.2011 door het Hof van beroep te Luik veroordeeld tot een gevangenisstraf van 42 maanden, een geldboete van € 1000, de ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij art. 31 van het Strafwetboek voor 5 jaar (1.3.4.5) en een bijzondere verbeurdverklaring voor het plegen van de volgende feiten: (...)

Gelet op het strafrechtelijk verleden van de betrokkene en op het feit dat hij op heden reeds voor de tweede maal een gevangenisstraf uitzit, kan bezwaarlijk gesteld worden dat de betrokkene economisch, sociaal en cultureel geïntegreerd is in het Rijk.

Het verblijfsrecht van de betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Uit deze motivering kan echter niet worden afgeleid of de verweerder bij het nemen van de thans bestreden beslissing heeft rekening gehouden met de concrete gezinssituatie van verzoeker, element waarmee overeenkomstig artikel 42^{quater}, §1, derde lid van de vreemdelingenwet rekening dient te worden gehouden bij het nemen van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht. Er wordt immers enkel een afweging gemaakt tussen de (economische, sociale en culturele) integratie van verzoeker in het Rijk en zijn strafrechtelijke veroordelingen. Verzoekers gezinssituatie wordt echter bij deze afweging nergens betrokken.

De Raad merkt hierbij op dat hij bij het uitoefenen van zijn wettigheidstoezicht moet uitgegaan van de gegevens waarvan het bestuur kennis had of kon hebben op het ogenblik dat de kwestieuze beslissing werd genomen. Dit is eigen aan de annulatiebevoegdheid van de Raad.

Dienvolgens zal aan de hand van de gegevens die op het ogenblik dat de thans bestreden beslissing werd genomen ter kennis lagen van verweerder, worden nagegaan of de verweerder kennis had of kon hebben van verzoekers gezinssituatie.

Uit de stukken van het administratief dossier zijn verschillende, recente elementen terug te vinden die dateren van vóór de bestreden beslissing en die wijzen op het bestaan van verzoekers Belgische zoon K.S. alsook van geregelde contacten tussen verzoeker en zijn zoon.

Zo wordt in de beslissing van 23 mei 2011 waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, het volgende vermeld: *"L'intéressé invoque encore l'article 8 de la CEDH, considérant ainsi ses attaches sociales, son intégration ainsi que sa vie familiale avec son fils belge autrement dit une vie privée et familiale sur le territoire belge. Néanmoins, cet argument ne peut constituer de facto un motif suffisant à ouvrir le droit à la régularisation de son séjour".*

Daarnaast bevat het administratief dossier ook een lijst van de bezoekers die verzoeker in de gevangenis te Merksplas hebben bezocht tussen 25 januari 2012 en 5 juni 2012. Hieruit blijkt dat K.S., die op deze lijst wordt aangegeven in de hoedanigheid van "zoon" van de gedetineerde, regelmatig op bezoek kwam bij verzoeker.

Tevens wordt in het politieverslag dd. 2 februari 2012 van de lokale recherche schijnhuwelijken bij de stad Antwerpen het volgende gemeld inzake de huiszoeking bij de verzoeker op 17 december 2011: *"In het appartement zijn er twee slaapkamers. (...) In de tweede kamer ligt er kleding gestapeld op het bed. Tevens is er kinderkleding aanwezig, die zou behoren aan de 12-jarige zoon van de man, die echter zijn naam niet draagt en eveneens er niet woont, doch blijkbaar bij zijn broer."*

De elementen van het administratief dossier doen dus besluiten dat de verweerder bij het nemen van de thans bestreden beslissing kennis had of althans diende te hebben het feit dat de verzoeker effectief contacten onderhield met - en gezien de regelmatige bezoeken in de gevangenis zelfs zekere affectieve banden had met - een Belgisch kind van wie hij claimt de biologische vader te zijn, hetgeen kan wijzen op een effectief beleefde gezinssituatie in hoofde van de verzoeker en het kind K.S.. Het paste dan ook, het bepaald in artikel 42^{quater}, §1, derde lid van de vreemdelingenwet indachtig, om deze situatie nader te onderzoeken. Van een zorgvuldig handelende overheid mag immers verwacht worden dat zij rekening houdt met alle dienstige stukken van het dossier en met de feitelijke elementen die relevant zijn teneinde met kennis van zaken haar discretionaire bevoegdheid uit te kunnen oefenen.

Het feit dat de verzoeker niet antwoordde op een vraag dd. 24 februari 2012 om een aantal documenten over te maken die hem slechts werden gevraagd *"met het oog op het vervolledigen van het dossier"*, neemt niet weg dat de verweerder wel degelijk kennis diende te hebben van aanwijzingen van een

concrete gezinssituatie van verzoeker in België. Bovendien wordt in de brief ter kennis gegeven op 24 februari 2012 slechts gevraagd of verzoeker andere gezinsleden had die bij hem inwonen en hoe hecht de band is met deze personen. Gezien verweerder gelet op de stukken van het administratief dossier concrete aanwijzingen had van de gezinssituatie van verzoeker en zijn biologische zoon die niet bij hem woonde, kon echter redelijkerwijze verwacht worden dat aan verzoeker minstens een gerichte vraag zou zijn gesteld betreffende de aard van de band tussen hem en het Belgische kind van wie hij beweert de biologische vader te zijn. Dit is blijkens de stukken van het administratief dossier *in casu* niet gebeurd.

Los van de vraag of uit de bestreden beslissing of uit het dossier kan worden afgeleid dat bij het nemen van de bestreden beslissing afdoende rekening werd gehouden met verzoekers relatie met K.B., dient te worden vastgesteld dat de verweerder *in casu* gelet op de concrete indicaties hieromtrent in het administratief dossier, kennelijk onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de band tussen verzoeker en de minderjarige Belg K.S.. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat bij het nemen van de thans bestreden beslissing rekening werd gehouden met verzoekers gezinssituatie ten aanzien van het Belgische kind van wie verzoeker reeds in het kader van een eerdere aanvraag aan verweerder te kennen heeft gegeven dat het zijn zoon is.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 42^{quater}, §1, derde lid van de vreemdelingenwet is *in casu* dan ook aangetoond.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van een middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 juli 2012 waarbij een einde wordt gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE